

pschiſkuſchnoscž kafane, ſo dyrbja, kaž daloko jich móz doſzaha, wſchitke ſadžewki ſeſtronicž, kiž móhle Jeſuſowemu kraleſtwu ſchkođicž. — Derje, derje tej wyſchnosczi, kiž ſzwoju najſzwiecziſchu pschiſkuſchnoscž a najwyſchſchu cžeſcž w tym pyta, ſo by ſz o we wſchém jako ſklužomniiza Jeſuſoweſho kraleſtwa ſzwéru wopokaſała.

Pſches Knjeſoweſho pſalmiſtu je pač niž jenož wyſchnoſcžam a druhim wyſokim ludžom, kiž maju móz nad wrotami zyłych měſtow, ale tež niſkim ludžom, kiž jenož ſzwoje durje w ſzwojej možn maju, tu kafane, kaf maju krala cžeſcze witacž a pſchijecž. Niſzy buchu napominani: „Cžińcze durje na ſzwęcze w yſioke.“ Haj wſchitzu, kiž na ſzwęcze býdlicze, wotewrcze ſzwoje domy a wobydlenja, ſo by ſi wam ſaſchoł tón měrny férſchta Khrystuſ ſe ſzwojej hnadi.

Czehuny pač tež nětko, kaž ſz o ſkluſcha, woboje kaſanje, tak derje wotewrjenja wrotow, kaž tež wyſoko ſczinjenja durjow, kóždy ſzam na ſzbie. Schtóž chze Jeſuſa ſa ſzwojeho měrneho férſchtu a krala měcž, tón dyrbji jemu wrota a durje wyſoko a ſcheročko wotewricž. Ty ſz o praschesch: „Wo kajkich wrotach a durjach ſz o tu ryczi?“ Na to budž cži wotmolwjene: Kaž manu kóždy w ſzwojim domje ſi najmjeňſcha dwoje durje, mjenuijzy khežne durje a iſtwine durje, tak je Bóh ſa ſzwój dom we naſz, ſa naſchu dufchu, tež dwoje durje ſtworil, je nam mjenuijzy wuschi a wutrobu dal. Na tute dwoje durje naſcheje dufche je prawje ſjawnje poſkane we woſmej ſchtucžzy pjecž a džewjecždžezateho pſalma, hdjež rěka: „Dženſ, hdnyž w y jeho hlož ſz l y ſchicž, dha njestwjerdžcze ſzwoju wutrobu.“ Woboje durje — wuschi a wutroba — dyrbja ſa teho Knjeſa wotewrjene býcž. Kral Herodasch mějesche drje wotewrjenej wuschi ſa Janowe předowanje, ale jeho wutroba woſta ſanknijena. Šteho je měk wěcznu ſchkođu. — Temu napschecžiwo mějesche tamna nutna ſcharlatpſchedawarka Lidia niž jenož wotewrjenej wuschi, ale tež wotewrjeniu wutrobu ſa Bože ſzlowo; ſi teho je měla wěczny dobytk. — Niž Herodaschej, ale Lidii ty ſz o rumaj!

Ale czeho dla pſalmiſta porucži: „Wotewrcze wrota ſcheročko a cžińcze durje na ſzwęcze w yſioke?“ Czeho dla dha runje ſcheročko a wyſoko? To ma ſzwój dobrý ſamóž. Schtóž wjele pod ſzwojim pļaſchczom khowa, ſa teho je ſcheročki nutſkód muſný. Hlajcze, naſch nowonarodženy kral teje cžeſcze Jeſuſ Khrystuſ — ſchto wſcho wón ſa naſz ma —, nětko pſchi-